

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring av lagen om Steiner-skola

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att lagen om Steiner-skola ändras så att det till en Steiner-skola kan höra fristående verksamhetsenheter för undervisning som motsvarar gymnasieundervisning. Lagen gör det möjligt att ordna steinerpedagogisk undervisning som motsvarar gymnasieundervisning på sådana orter där eleverna fått grundskoleundervisning som bygger på steinerpedagogiken i privata skolor som ersätter grundskolan, men där gymnasieundervisningen för närvarande ges i privata undervisningsgrupper utanför skolsystemet.

Enligt förslaget skall systemet för finansiering av Steiner-skolornas driftskostnader i regel vara likadant som i grundskolan och i gymnasiet. Hemkommunen för en elev i en Steiner-skola skall vara skyldig att betala hemkommunens betalningsandel till huvudmannen för skolan. Enligt förslaget slopas samtidigt det nuvarande stadgandet om att den kommun där skolan finns skall delta i understöddet av skolans verksamhet. Statsrådet skall bemyndigas att ställa villkor beträffande antalet nya elever som intas till skolan.

Lagen avses träda i kraft den 1 juli 1996.

MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning och praxis

Steiner-skolor enligt lagen om Steiner-skola

Allmänt. I Finland finns tre privata Steiner-skolor enligt lagen om Steiner-skola (417/77) i vilka det ges på steinerpedagogiken baserad allmänbildande fostran och undervisning. Skolorna är 12-åriga enhetsskolor och i dem meddelas undervisning som motsvarar grundskole- och gymnasieundervisning. Skolorna kan omfatta en trettonde klass och en ettårig förskolklass. Under det trettonde läsåret kan eleverna delta i studentskrivningarna. Skolorna är Rudolf Steiner-skolan i Helsingfors, Rudolf Steiner-skolan i Lahtis och Rudolf Steiner-skolan i Tammerfors.

Enligt lagens 2 § medför fullgörande av lärokursen i en Steiner-skolas nionde klass samma förmåner och rättigheter som fullgörande av lärokursen i en kommunal grundskola. Fullgörande av lärokursen i skolans trettonde klass medför samma förmåner och rättigheter som fullgörande av lärokursen i ett statligt gymnasium.

Enligt förordningen om Steiner-skola (625/77) skall skolan ha en av skolans huvudman tillsatt direktion med minst fem medlemmar. Till direktionen hör dessutom högst tre lärare, som lärarkollegiet väljer in till ordförande eller vice ordförande i direktionen.

Direktionen och lärarkollegiet svarar för skolans förvaltning. Vid skolorna finns inga rektorsbefattningar. Dessutom har skolorna elevkårer till vilka eleverna i klasserna 9—13 hör.

Enligt lagens 3 § kan statsrådet bevilja en registrerad finsk förening tillstånd att inrätta en Steiner-skola. Högst tre Steiner-skolor kan vara verksamma samtidigt. Enligt förordningen om Steiner-skola skall ansökan om tillstånd för en skola bl.a. ange skolans förläggningskommun och skolans verksamhetsform. I ett reglemente bestäms dessutom skolans förläggningssort.

Finansiering. Enligt 5 § lagen om Steiner-skola får en Steiner-skola statsbidrag för sina driftskostnader, vilket utgör 60 procent av det belopp som fås när det per elev bestämda priset per enhet i grundskolan i den kommun där skolan finns multipliceras med skolans elevantal. I lagen om Steiner-skola ingår inte stadganden om ordnande av skolskjuts och inkvartering för eleverna. I priset per enhet ingår således inte kostnader föranledda av skolskjutsar och inkvartering. Priset per enhet är lika stort för alla elever i en Steiner-skola.

Statsbidraget betalas månatligen i lika stora poster med beaktande av skolans elevantal enligt läget på den s.k. beräkningsdagen.

I Steiner-skolorna har elevens hemkommun inte någon lagstadgad skyldighet att betala hemkommunens betalningsandel. Enligt 3 § lagen om Steiner-skola har en förutsättning för beviljande av tillstånd att inrätta en skola dock varit att den kommun där skolan finns i tillräcklig omfattning medverkar i stödandet av skolans verksamhet. Det är dock även andra kommuner än de kommuner där skolorna finns som finansierar skolornas verksamhet. Innevarande år har Steiner-skolorna ca 1 800 elever. För ca 1 400 av dem betalar hemkommunerna frivilligt hela det belopp som motsvarar hemkommunens betalningsandel i grundskolan och för ca 250 elever betalar hemkommunerna en del av detta belopp. Till skillnad från andra skolor som meddelar grundskoleundervisning har Steiner-skolorna dessutom rätt att uppbära elevavgifter.

I lagen om Steiner-skola finns inga stadganden om statsbidrag som beviljas för anläggningskostnader även om skolorna med stöd av 6 § kan beviljas extra statsunderstöd inom ramen för anslag som upptas i budgeten för respektive år.

Steinerpedagogiska specialskolor

På steinerpedagogiken baserad läkepedagogisk fostran och specialundervisning för ut-

vecklingsstörda barn med elva års läroplikt ges i två sådana privata steinerpedagogiska specialskolor som avses i lagen om steinerpedagogiska specialskolor (932/86). Skolorna finns i Helsingfors och Lahtis.

Undervisningsministeriet kan bevilja skolorna rätt till statsandel för driftskostnader. Elevens hemkommun är då skyldig att för elever som den hänvisat till skolan betala skolans huvudman en betalningsandel.

För närvarande förekommer inte problem när det gäller skolornas finansiering. Gymnasieundervisning ges inte i skolorna.

Privata skolor som ersätter grundskolan och som följer steinerpedagogiken i sin undervisning

Allmänt. Sådan undervisning som baserar sig på steinerpedagogiken ges förutom vid de tre skolor som avses i lagen om Steiner-skola även vid 14 privata skolor som ersätter grundskolan och som av statsrådet med stöd av 77 § (169/91) grundskolelagen beviljats tillstånd. En förutsättning för dessa beslut är att kommunen och skolans huvudman avtalat om att skolan ersätter den kommunala grundskolan. Statsrådet har dessutom med stöd av 77 a § grundskolelagen i samband med att tillstånd att inrätta skolor beviljats givit understödsföreningarna för dessa skolor tillstånd att uppgöra en egen läroplan. Sådana skolor finns i Björneborg, Ekenäs, Esbo, Helsingfors, Jyväskylä, Kuopio, Rovaniemi, Sammatti, Seinäjoki, Uleåborg, Vasa, Vanda, Villmanstrand och Åbo. Skolan i Ekenäs är svenskspråkig. Innevarande år har skolorna sammanlagt ca 1 800 elever från 78 olika kommuner.

Ovannämnda 14 privata skolor som ersätter grundskolan meddelar undervisning i klasserna 1—9. I egenskap av skolor som ersätter grundskolan kan de inte ge undervisning i klasserna 10—13 som motsvarar gymnasiet. Undervisningen i dessa klasser har skötts i form av privata undervisningsgrupper, såsom i Elias-skolan i Helsingfors, Steiner-skolan i Uleåborg och Steiner-skolan för Björneborgsregionen.

Finansiering. Klasserna 1—9 i ovannämnda skolor samt klass 10 i de fall då den är en klass för påbyggnadsundervisning, fungerar som sådana i grundskolelagen nämnda skolor som ersätter grundskolan. Enligt 80 a § grundskolelagen gäller om antagning av elever till en sådan skola som avses i

77 a § och som följer en egen läroplan vad elevens hemkommun och skolans huvudman sinsemellan överenskommer. Då avtalas i allmänhet också om betalningsandelen för elevens hemkommun. I 84 a § 2 mom. grundskolelagen stadgas att kommunerna får statsandel för driftskostnaderna för skolor som ersätter grundskolan enligt vad som stadgas i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/92). Enligt 84 c § grundskolelagen är elevens hemkommun skyldig att för en elev som på de grunder som avses i 80 a § 2 mom. går i en annan skola än skolan i den kommun där eleven vid en tidpunkt som anges genom förordning har sin hemort enligt lagen om befolkningsböcker (141/69) betala den andel av grundskolans driftskostnader som hänförs sig till eleven på det sätt som stadgas i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet, om inte kommunerna har avtalat om någon annan grund för kostnadsfördelningen. Lagen om befolkningsböcker har upphävts och sedan den 1 juni 1994 bestäms elevens hemkommun enligt lagen om hemkommun (201/94).

Enligt 78 § grundskolelagen är undervisningen för eleverna i en skola som ersätter grundskolan avgiftsfri och de studiesociala förmånerna för skolans elever skall ordnas av kommunen, om inte kommunen och skolans huvudman har kommit överens om något annat. I statsandelen för en skola som ersätter grundskolan ingår också kostnaderna för inkvartering och skolskjutsar så som stadgas i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet.

Skolornas understödsföreningar har inte beviljats tillstånd för gymnasium. Gymnasieundervisningen har därför givits i privata undervisningsgrupper utanför skolsystemet. Finansieringen av denna verksamhet bygger på understödsavgifter som elevernas föräldrar betalar. Understödsavgiften uppgår t.ex. i Elias-skolan till 700 mark i månaden. För att ungdomar som deltagit i privata undervisningsgrupper skall kunna få betyg över att de slutfört gymnasiets lärokurs har de varit tvungna att delta i en sådan särskild examen som avses i 23 § 3 mom. (172/91) gymnasielagen i ett gymnasium som har rätt att ge betyg.

Enligt 84 a § grundskolelagen kan kommunerna beviljas statsandel för anläggningskostnader som gäller skolor som ersätter grundskolan enligt lagen om finansiering av

undervisnings- och kulturverksamhet. Tills vidare har dock ingen kommun ansökt om sådan statsandel.

Inrättande av ett privat gymnasium

Allmänt. Stadganden om privata gymnasier ingår i gymnasielagen (477/83) och i förordningen om skola som ersätter grundskolan och om privat gymnasium (720/84). I gymnasielagens 50 § 2 mom. stadgas att statsrådet kan bevilja finska medborgare eller registrerade finska sammanslutningar eller stiftelser tillstånd att inrätta privata gymnasier under förutsättning att ett utbildningsbehov kräver detta eller att det finns andra särskilda skäl. Det behövs inga avtal med kommunerna för att inrätta privata gymnasier. I motiveringen till regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av lagstiftningen om privata skolor (RP 88/1990 rd) konstateras att ett särskilt skäl till att inrätta ett gymnasium t.ex. kunde vara att skolan tillämpar s.k. alternativ pedagogik i sin undervisning. Enligt lagen om statsrådet (78/22) avgörs saken numera i enskilda fall av undervisningsministeriet.

Den kvantitativa regleringen av gymnasiet slopades den 1 augusti 1994 och antalet studerande i gymnasiet dimensioneras inte längre annat än i den av statsrådet godkända riksomfattande planen för utveckling av utbildningen och av forskningen vid högskolorna. Läroanstalternas huvudmän svarar för elevintagningen.

Ansökningar om inrättande av privata gymnasier som följer steinerpedagogik i undervisningen. En del av understödsföreningarna för de skolor som ersätter grundskolan och följer steinerpedagogiken har ansökt om tillstånd att inrätta gymnasium. Statsrådet har genom sina beslut den 8 juli 1992 och den 23 juni 1993 samt undervisningsministeriet genom sina beslut den 23 maj 1994 och den 22 juni 1995 avslagit ansökningarna. I det beslut som nämndes näst sist angav man som motivering till avslaget att skolgången för de elever som kommer till gymnasiet kan tryggas i de nuvarande kommunala och privata gymnasierna samt i andra läroanstalter på mellanstadiet. Det har inte heller ansetts ekonomiskt ändamålsenligt att inrätta små gymnasier. I det sistnämnda beslutet var motiveringen till avslag den utredning av Steiner-gymnasieutbildningen som utförs som bäst. Dessutom har beslut tills

vidare inte fattats med anledning av en ansökan om inrättande av den s.k. Topelius-skolan som gjorts gemensamt av tre understödsföreningar.

1.2. Bedömning av nuläget

I samband med privata skolor som ersätter grundskolan och som iakttar steinerpedagogiken i undervisningen ges för närvarande gymnasieundervisning i privata undervisningsgrupper vars verksamhet finansieras med hjälp av understödsavgifter som betalas av elevernas vårdnadshavare. Statsbidrag beviljas inte för kostnaderna och elevens hemkommun är inte heller skyldig att delta i dem. För att eleverna skall få betyg måste de delta i en särskild examen i något gymnasium som beviljats tillstånd.

De Steiner-skolor som avses i lagen om Steiner-skola är den enda skolform med grundskole- och gymnasieundervisning som inte omfattas av betalningsskyldighet för elevens hemkommun. En förutsättning för att tillstånd att inrätta en skola skall beviljas är dock att den kommun där skolan finns deltar i kostnaderna för skolans verksamhet.

Numera regleras antalet studerande i gymnasiet inte längre enligt län eller enligt huvudman, utan gymnasiernas huvudmän beslutar om elevintagningen. Hemkommunerna för elever i privata gymnasier är skyldiga att betala skolan en ersättning för de driftskostnader som berättigar till statsandel när det gäller de elever som går där. Denna skyldighet gäller dock inte Steiner-skolor.

Det är bara i Helsingfors som en elev som går i en ersättande skola som följer steinerpedagogiken i undervisningen kan fortsätta sina studier på samma ort vid en läroanstalt som bygger på steinerpedagogiken. Studier i privata undervisningsgrupper eller studier på annan ort medför betydande kostnader för elevernas vårdnadshavare.

Privata skolor som ersätter grundskolan är avgiftsfria för eleverna. För ca 30 procent av eleverna i Rudolf Steiner-skolan i Helsingfors betalar hemkommunerna inte den summa som motsvarar hemkommunsersättningen till fullt belopp, vilket innebär att elevernas vårdnadshavare finansierar skolornas verksamhet genom att betala tämligen höga elevavgifter.

Det har inte ansetts ändamålsenligt eller ekonomiskt förnuftigt att inrätta små gymnasier. Genom att i samband med Steiner-

skolorna inrätta verksamhetsenheter för undervisning i klasserna 10—13 i samarbete med huvudmannen för den skola som ersätter grundskolan kunde man i denna situation på ett ändamålsenligt sätt öka möjligheterna till steinerpedagogisk undervisning som motsvarar gymnasieundervisning på elevens hemort.

2. Föreslagna ändringar

Målet med reformen är att göra stadgandena om finansieringen av den allmänbildande utbildningen enhetligare och samtidigt göra det möjligt att ordna steinerpedagogisk undervisning som motsvarar gymnasieundervisningen på ett förvaltningsmässigt och ekonomiskt ändamålsenligt sätt på de orter där det för närvarande finns privata skolor som ersätter grundskolan och som följer steinerpedagogiken i undervisningen.

Det föreslås att lagen om Steiner-skola ändras så att systemet för finansiering av Steiner-skolorna i regel skall vara likadant som i grundskolan och i gymnasiet och att Steiner-skolorna skall kunna ha verksamhetsenheter för gymnasieundervisning.

Till lagen om Steiner-skola fogas ett stadgande om betalningsskyldigheten för elevens hemkommun. I detta sammanhang kan stadgandet i *lagens 3 § 2 mom.* om förläggningssamfundets deltagande i finansieringen av Steiner-skolans verksamhet slopas som obehövligt. I och med att finansieringen av skolornas verksamhet till alla delar ändras och blir lagstadgad och när kommunerna inte, tvärtemot vad som gäller skolor som ersätter grundskolan, har möjlighet att inverka på antalet i kommunen boende elever som söker sig till skolorna, kan reformen leda till en ökning av elevantalet i skolorna även på klasserna 1—9. Detta åter leder till ökade kostnader för elevernas hemkommuner och kan försvåra deras egen skolplanering. För att elevantalen vid Steiner-skolorna inte skall växa avsevärt jämfört med dagens läge skall det i *lagens ikraftträdelsestadgande* tas in ett stadgande med stöd av vilket undervisningsministeriet kan uppställa villkor för hur många nya elever som skall intas i Steiner-skolorna.

Procenterna när det gäller statsandelen och hemkommunens betalningsandel för Steiner-skolorna ändras så att de motsvarar dem som gäller i grundskolan och gymnasiet,

dvs. till 57 och 43 procent (*lagens 5 och 5 a §§*).

I detta sammanhang föreslås inga ändringar i statsbidraget för anläggningskostnader.

Från de nuvarande 14 privata ersättande skolor som baserar sig på steinerpedagogiken kan eleverna söka sig antingen till ett daggymnasium, ett vuxengymnasium eller till de klasser i en Steiner-skola som motsvarar gymnasiet. Avsikten är att öka elevernas valmöjligheter så att de elever som vill fortsätta sina studier i Steiner-skolan skall kunna göra det på samma ort där de fått sin grundskoleundervisning. Arrangemanget genomförs dock utan att nya läroanstalter inrättas. Detta sker så att det på orter där det nu finns en på steinerpedagogiken baserad privat skola som ersätter grundskolan vid behov inrättas en verksamhetsenhet som hör till Rudolf Steiner-skolan i Helsingfors, Lahtis eller Tammerfors, för undervisning i klasserna 10—13 (*lagens 1 § 3 mom.*). Samtidigt kan tillståndet att inrätta de sistnämnda Rudolf Steiner-skolorna på basis av en ansökan av huvudmännen ändras så att de har en verksamhetsenhet i den kommun där den ersättande skolan finns, varvid skolan förutom sin nuvarande förläggningssort även finns i den kommun där den ersättande skolan finns. Närmare stadganden om verksamhetsenheternas förvaltning och undervisning ges genom förordning och bestämmelser med stöd av den i en instruktion. Verksamhetsenheterna skall vara en del av huvudskolan, men avsikten är att de i instruktionen i ändamålsenlig omfattning skall ges beslutanderätt.

Genom att undervisningen i klasserna 10—13 ordnas på detta sätt utan att nya små läroanstalter inrättas kan man bättre dra nytta av de erfarenheter som inhämtats av undervisningen i de nuvarande Steiner-skolorna och de undervisningsarrangemang som följts i dem. Verksamhetsenheterna skall finnas i samband med de nuvarande ersättande skolorna på respektive ort. Rättigheterna och skyldigheterna liksom pensionsskyddet för lärarna vid verksamhetsenheterna skall bestämmas enligt de stadganden som gäller Steiner-skolorna. För de lärare som undervisar såväl i verksamhetsenheten som i den ersättande skolan tillämpas stadgandena i lagen om gemensamma lärare (710/92). Ställningen för eleverna i verksamhetsenheterna och deras studiesociala förmåner skall vara desamma som i huvudskolan. Skyldig-

het att ordna skolskjutsar eller inkvartering föreligger således inte heller när det gäller eleverna vid verksamhetsenheten. Huvudskolan skall svara för ordnande av studentexamen på samma sätt som i dag är fallet med vuxengymnasiernas filialer.

Statsbidrag enligt lagen om Steiner-skola skall betalas för verksamhetsenheternas driftskostnader på samma grunder som för elever som går i huvudskolan. Elevens hemkommun är skyldig att till Steiner-skolans huvudman betala hemkommunens betalningsandel av driftskostnaderna för en elev som studerar i skolan. Statsbidrag enligt lagen om Steiner-skola skall betalas för driftskostnaderna för verksamhetsenheternas gymnasieundervisning på samma grunder som för de elever som går i klasserna 10—13 i huvudskolan. Grundskolans förläggningssort, vilken är grunden för priset per enhet, bestäms alltså enligt huvudskolan. Mottagaren av statsbidrag är självfallet huvudmannen för Steiner-skolan i fråga.

I lagen om Steiner-skola ingår inte stadganden om statsbidrag för anläggningskostnader. Förslaget inverkar således inte på något sätt på detta. De ersättande skolorna kan enligt grundskolelagen få statsandel för sina anläggningskostnader. Man har inte för avsikt att skaffa nya lokaler för undervisningen i klasserna 10—13.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

I de skolor som avses i lagen om Steiner-skola finns det för närvarande sammanlagt ca 1 800 elever. När man använder 18 162 mark som det pris per enhet per elev som utgör grunden för statsbidrag enligt lagen om Steiner-skola, vilket är det riksomfattande medeltalet för priset per enhet som fastställts för grundskolan för 1996, medför utvidgningen av hemkommunens betalningsandel ca 14,1 miljoner mark i årliga kostnader för hemkommunerna när det gäller elever i Steiner-skolorna.

I de nuvarande 14 privata skolor som ersätter grundskolan och baserar sig på steinerpedagogiken finns det sammanlagt 1 800 elever. Huvudmännen för skolorna har beräknat att klasser som motsvarar gymnasieundervisning kunde inledas 1996 vid åtta verksamhetsenheter som inrättas i samband

med de ersättande skolorna. Antalet elever kommer då att uppgå till sammanlagt 220. Om man som det pris per enhet per elev som utgör grunden för statsbidrag enligt lagen om Steiner-skola använder det belopp som fastställdes för 1996, 18 162 mark, vilket är det riksomfattande medeltalet för priset per enhet i grundskolan, ger de till statsbidrag berättigande driftskostnaderna för de klasser vid verksamhetsenheterna som motsvarar gymnasieundervisning upphov till 4 000 000 mark och statsbidraget till 2 280 000 mark. År 1997 uppgår antalet elever till ca 330, driftskostnaderna till 6 000 000 mark och statsbidraget till 3 420 000 mark.

Hemkommunernas betalningsandelar för elever vid verksamhetsenheterna beräknas 1996 uppgå till 1 720 000 mark och 1997 till 2 580 000 mark.

I och med att det införs ett stadgande om betalningsskyldighet för hemkommunerna i fråga om elever vid Steiner-skolor, skall stadgandet om att skolans förläggningsskommun medverkar i stödandet av skolans verksamhet upphävas.

De kommuner där skolorna finns och från vilka största delen av eleverna kommer har redan tidigare i avsevärd utsträckning givit stöd till skolorna.

Ovan avsedda stats- och kommunalekonomiska kostnader är dock kalkylerade, eftersom antalet studerande i gymnasiet inte längre regleras. Att den kvantitativa regleringen av gymnasieundervisningen har frångåtts möjliggör en ökning av gymnasieplatserna i redan verksamma gymnasier som kan ta emot elever från andra skolor. Motsvarande kostnader uppstår således även annars, om ovan avsedda elever söker sig till andra gymnasier. I sistnämnda fall iaktas dock det finansieringssystem för gymnasiet som anges i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet, i vilket redan hemkommunernas betalningsandel ingår, och inte statsandelsgrunderna i lagen om Steiner-skola. Dessutom har förutom förläggningsskommunerna även andra hemkommuner frivilligt betalat betalningsandelar, såsom konstaterats ovan i avsnittet lagstiftning och praxis. Jämfört med nuvarande praxis ökar den lagstadgade hemkommunsersättningen hemkommunens betalningsandelar för Steiner-skolorna med ca tre miljoner och fördelar sig på 28 kommuner. Med stöd av det stadgande om bemyndi-

gande som ingår i lagens ikraftträdelsestadgande kan undervisningsministeriet ställa begränsningar för antalet nya elever som intas till Steiner-skolorna.

Steiner-skolorna beviljas inte lagstadgat statsbidrag för anläggningskostnader, vilket innebär att inrättandet av verksamhetsenheterna inte direkt förutsätter att staten deltar i anskaffningskostnaderna för behövliga lokaler. Vid undervisningen kan man i regel använda de ersättande skolornas lokaler.

3.2. Verknningar i fråga om organisation och personal

Reformeringen av finansieringssystemet har inga verknningar i fråga om organisation eller personal, men på grund av att verksamhetsenheterna vid Steiner-skolorna inrättas kommer skolorna att vara verksamma på flera orter, vilket bör beaktas vid organiserandet av skolornas förvaltning och undervisning i framtiden.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid undervisningsministeriet. Företrädare för Finlands Kommunförbund, Undervisningssektorns Fackorganisation OAJ samt Steinerpedagogiikan yhteisöt ry och Föreningen för Steiner-pedagogik har hörts. Finlands Kommunförbund motsätter sig propositionen.

5. Närmare stadganden och bestämmelser

På grund av den föreslagna lagen är det nödvändigt att ändra förordningen om Steiner-skola bl.a. när det gäller förvaltningen av verksamhetsenheterna. Avsikten är att till förordningen foga ett stadgande med stöd av vilket det i tillståndet att inrätta en skola kan ingå villkor för hur många elever som intas till en Steiner-skola. I och med att en verksamhetsenhet inrättas skall reglementet för Steiner-skolan justeras.

6. Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 1996.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om ändring av lagen om Steiner-skola

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 maj 1977 om Steiner-skola (417/77) 1 § 3 mom., 3 § 2 mom. och
5 §,
av dessa lagrum 5 § sådan den lyder i lag av den 18 december 1995 (1454/95), samt
fogas till lagen nya 5 a och 5 b §§ som följer:

1 §

Till skolan kan höra en fristående verksamhetsenhet, vid vilken ges undervisning endast i klasserna 10—13. Skolan kan vara uppdelad på en finskspråkig och en svenskspråkig avdelning.

3 §

En förutsättning för beviljande av tillstånd att inrätta en skola är att skolan behövs för utvecklandet av landets allmänna fostrings- och undervisningsväsen.

5 §

För sina driftskostnader får en Steiner-skola statsbidrag, vilket utgör 57 procent av det belopp som fås när det per elev bestämda priset per enhet i grundskolan i den kommun där skolan finns multipliceras med skolans elevantal.

5 a §

Den kommun som enligt lagen om hemkommun (201/94) är hemkommun för en elev i en Steiner-skola, är skyldig att betala huvudmannen för Steiner-skolan en betalningsandel som är 43 procent av det pris per

enhet som avses i 5 §, om inte kommunen och skolans huvudman har avtalat om någon annan grund för kostnadsfördelningen.

5 b §

Om beviljande av statsbidrag, elevens hemkommun, betalning av statsbidrag och av betalningsandelen för elevens hemkommun, beräkning av elevantalen, tillämpning av dagen för beräkning av elevantalen, meddelande om elevantal och lämnande av upplysningar gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/92) och med stöd av den genom förordning stadgas om en skola som motsvarar grundskolan.

Om statsbidrag gäller dessutom vad som i 45 § 1 mom. lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet stadgas om betalning av utebliven förmån, om återbetalning av grundlös förmån, om när betalningsskyldighet förfaller samt om vite.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

På finansieringen av driftskostnader som uppstått innan denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som är gällande när denna lag träder i kraft.

Ett tillstånd att inrätta en skola som beviljats innan denna lag träder i kraft kan enligt vad som stadgas genom förordning förenas med villkor för hur många elever som skall tas in i skolan efter att denna lag trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.

Helsingfors den 12 april 1996

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Undervisningsminister *Olli-Pekka Heinonen*

Lag

om ändring av lagen om Steiner-skola

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 27 maj 1977 om Steiner-skola (417/77) 1 § 3 mom., 3 § 2 mom. och
5 §,
av dessa lagrum 5 § sådan den lyder i lag av den 18 december 1995 (1454/95), samt
fogas till lagen nya 5 a och 5 b §§ som följer:

Gällande lydelse:

Föreslagen lydelse:

1 §

Skolan kan vara uppdelad på en finsk-
språkig och en svenskspråkig avdelning.

*Till skolan kan höra en fristående verk-
samhetsenhet, vid vilken ges undervisning
endast i klasserna 10—13. Skolan kan vara
uppdelad på en finskspråkig och en svensk-
språkig avdelning.*

3 §

Förutsättning för beviljande av tillstånd att
inrätta en skola är:

1) att skolan är erforderlig för utvecklan-
det av landets allmänna fostrings- och un-
derservisningsväsen; och

2) att skolans förläggningsskolor i till-
räcklig omfattning medverkar i stöddandet av
skolans verksamhet.

En förutsättning för beviljande av tillstånd
att inrätta en skola är att skolan behövs för
utvecklandet av landets allmänna fostrings-
och undervisningsväsen.

5 §

För sina driftskostnader får en Steiner-sko-
la statsbidrag, vilket utgör 60 procent av det
belopp som fås när det per elev bestämda
priset per enhet i grundskolan i den kommun
där skolan finns multipliceras med skolans
elevantal.

5 §

För sina driftskostnader får en Steiner-sko-
la statsbidrag, vilket utgör 57 procent av det
belopp som fås när det per elev bestämda
priset per enhet i grundskolan i den kommun
där skolan finns multipliceras med skolans
elevantal.

5 a §

*Den kommun som enligt lagen om hem-
kommun (201/94) är hemkommun för en
elev i en Steiner-skola, är skyldig att betala
huvudmannen för Steiner-skolan en betal-
ningsandel som är 43 procent av det pris per
enhet som avses i 5 §, om inte kommunen
och skolans huvudman har avtalat om någon
annan grund för kostnadsfördelningen.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

5 b §

Om beviljande av statsbidrag, elevens hemkommun, betalning av statsbidrag och av betalningsandelen för elevens hemkommun, beräkning av elevantalen, tillämpning av dagen för beräkning av elevantalen, meddelande om elevantal och lämnande av upplysningar gäller i tillämpliga delar vad som stadgas i lagen om finansiering av undervisnings- och kulturverksamhet (705/92) och med stöd av den genom förordning stadgas om en skola som motsvarar grundskolan.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1996.

På finansieringen av driftskostnader som uppstått innan denna lag träder i kraft tillämpas de stadganden som är gällande när denna lag träder i kraft.

Ett tillstånd att inrätta en skola som beviljats innan denna lag träder i kraft kan enligt vad som stadgas genom förordning förenas med villkor för hur många elever som skall tas in i skolan efter att denna lag trätt i kraft.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan den träder i kraft.
